

נדדה ל:

אלו ירחי לידה ומלמדין אותו כל התורה כולה שנאמר ^(א) ויורני ויאמר לי
יתמך דברי לבך שמור מצותי וחיה ואומר ^(ב) בסוד אלוהי עלי אהלי מאי ואומר
וכי תימא נביא הוא דקאמר ת"ש בסוד אלוהי עלי אהלי וכיון שבא לאויר
העולם בא מלאך וסמרו על פיו ומשכחו כל התורה כולה שנאמר ^(ג) לפתח
חמאת רובין ואינו יוצא משם עד שמשביעין אותו שנאמר ^(ד) כי לי תכרע כל

ספר מעלות התורה

לאויר העולם, ואמר אחי הגאון ז"ל שהיא ע"פ מה דא"י בנדה כשהתינוק
במעי אמו מלמדין אותו כל התורה כיון שיצא לאויר העולם בא מלאך
וסמרו ולבאורה למה מלמדין אותו ואחר כך משכחין אותו מה תועלת
בחלימוד כזה, ונראה ע"פ מ"ש האלשיך הקדוש על מה שאנו אומרים
ותן חלקנו בתורתך, לפי שכל הנשמות עמדו על הר סיני יקבלו כל אחד
חלקו בתורה, וז"ש בגמ' יגיעתי ומצאתי תאמין, מצאתי דייקא כמוצא
אבידה לפי שהוא חלקי, ולפי זה אם לא היו מלמדין אותו במעי אמו
איך יכול למצוא ע"י יגיעותיו ואם לא היה שוכח לא היה צריך ליגע.
ואם כן בטל שכר ועונש, לכך מלמדין אותו חלקי במעי אמו זה נקרא
כל התורה, ר"ל כל חלק נשמתו, ובצאתו לאויר העולם הוא נשכח
מטנו ואחר כך ע"י יגיעתו מוצא אבידתו, וא"כ אתי שפיר הלומד ואינו

חפץ חיים - שם עולם ח"א פי"ג

ופתה נדבר אודות לימוד החורה, הגה ידוע שלכל
איש ישראל יש לו חלק בתורה וכאשר כתב הגר"א ז"ל
שלפיכך אחז"ל יגעתי ולא מלאתי אל חלמין שהוא
כעין מליצה איזה דבר שמחלה קודם שמלאה
היתה גם כן בעולם אלא שמחפש אותה ומולאה, כן
ענין התורה שלכל איש ואיש כיון חלק בחוס"ק בעת
משמד הר סיני שהיו כל הנפשות שם ולפיכך אט
מבקשין כולנו מהש"י ותן חלקנו בתורתך וכל אחד
ואחד בבואו לזה העולם כאשר מחיגע בתורה הוא
מולא החלק שניתן לו ולזה החלק מושך לו לבו
[ולפיכך אחז"ל בע"ג דף י"ט אין אדם לומד אלא
מה שלבו חפץ שנאמר ובתורתו וגו'] וזה החלק הוא
כמו מסמון שהטמין הש"י עבורו בתורה כי אם רחמן
הוא ורואה שלא יתבייש שום איש בבואו שם וע"כ
לענין התורה לריך לחפש היסוד היסוד ולייגע עצמו
שבדאי ימלא המסמון שהטמין הש"י עבורו, וזהו
שמישים הכתוב אז הבין יראה ה' הוא נגד בחינה
בקשת הכסף ולא אמר חמלא שלזה לא שייך ענין
מליצה שלא היה הדבר מחמלא במליצה כלל וכנ"ל
אלא הוא אמר שמבקשנה ככסף הוא מחבונן ובא
לידי יראה ואח"כ אמר ודעת אלמים חמלא הוא נגד
ובמסמונים שהטמין אז ימלא דעת אלמים והוא
חלקו שהוטמן עבורו בתורה, והנה לפי כל זה יש

תענית ח:

בימי ר' זירא גזר גזירה וגזר דלא למיתב
בתעניתא אמר להו ר' זירא נקבליה עילון
ולכי במיל הגזירה ליתביה אמרי ליה מנא
לך הא אמר להו דכתיב ^(א) ויאמר אלי אל
תירא דניאל כי מן היום הראשון אשר
נתת את לבך להבין ולהתענות לפני אלהיך
נשמעו דבריך אמר רבי יצחק אפילו שנים

ירושלמי תענית פי"ג ה"א

מפני שהיא מכת בצורת: גמ' ^(א) אי זהו
מיד שלהן, רב אמר שני וחמישי ושני, שני
בשיני מהו להתריע עליהן בחמישי, ר' זעירא
שמע לה מן הדא ^(א) ויאמר אלי אל תירא
דניאל כי מן היום הראשון אשר נתתה
את לבך להבין ולהתענות לפני ה' אלהיך
נשמעו דבריך כבר נשמעו דבריך וכאן מכיון
שנתנו בית דין נפשו לעשות חכמי שעשו.

WHATSAPP

EMAIL

PODCAST

TORAHANYTIME

ALLDAF

DAFYOMI PORTAL

KOLHALASHON